

ZAKON O ZAŠTITI OZNAKA GEOGRAFSKOG PORIJEKLA¹

(„Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ br. 53/10)

DIO PRVI - OPĆE ODREDBE

Član 1.

(Predmet Zakona)

(1) Ovim zakonom uređuju se: način sticanja, održavanje, sadržaj, prestanak i pravna zaštita oznaka geografskog porijekla u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: BiH).

(2) Ovaj zakon primjenjuje se i na imena porijekla i geografske oznake koje su međunarodno registrirane za BiH.

(3) Odredbe ovog zakona neće se primjenjivati na one proizvode u dijelu u kojem su sticanje i sistem zaštite, kao i ostvarivanje prava u korištenju oznake geografskog porijekla na tim proizvodima izričito drugačije uređeni posebnim zakonom.

Član 2.

(Pojam oznake geografskog porijekla)

(1) Oznaka geografskog porijekla (u daljnjem tekstu: oznaka porijekla) je svaka oznaka kojom se neka zemlja ili mjesto koje se u njoj nalazi, direktno ili indirektno, označava kao zemlja ili mjesto geografskog porijekla proizvoda.

(2) Oznake porijekla upotrebljavaju se za obilježavanje prirodnih, poljoprivrednih, industrijskih, zanatskih i proizvoda domaće radinosti.

Član 3.

(Pojam geografske oznake)

Geografska oznaka je oznaka koja identificira određenu robu kao robu porijeklom s teritorije određene zemlje, regiona ili lokaliteta s te teritorije, gdje se određeni kvalitet, reputacija ili druge karakteristike robe suštinski mogu pripisati njenom geografskom porijeklu.

Član 4.

(Pojam imena porijekla)

Ime porijekla je geografski naziv zemlje, regiona ili lokaliteta koji služi da označi proizvod koji odatle potiče, čiji su kvalitet i posebna svojstva isključivo ili bitno uslovljeni geografskom sredinom, koja obuhvata prirodne i ljudske faktore i čija se proizvodnja, prerada i priprema u cjelini odvijaju na određenom ograničenom području.

Član 5.

(Tradicionalni i historijski nazivi)

Oznaku porijekla čini i naziv koji nije administrativni geografski naziv određene zemlje, regiona ili lokaliteta, koji je dugom upotrebom u prometu postao općepoznat kao tradicionalni naziv proizvoda koji potiče s tog područja, ili je u pitanju historijski naziv tog područja, ako ispunjava uslove iz čl. 2., 3. i 4. ovog zakona.

Član 6.

(Porijeklo sirovine)

Proizvod se može izuzetno zaštititi imenom porijekla ili geografskom oznakom ako ima dokazano tradicionalno obilježje, visoku reputaciju i dobro je poznat, te kada sirovina za

¹ Legalist.ba objavljuje ovaj tekst u dobroj vjeri, smatrajući ga u trenutku objavljivanja ispravnom verzijom zakonskog teksta. Ali, autori i Legalist.ba ne jamče da je objavljeni tekst propisa pravno valjan, trenutno važeći ili pravodobno dopunjen i mijenjan, stoga Legalist.ba ne odgovara za štetne posljedice koje mogu nastupiti usljed preuzimanja i korištenja ovog zakonskog teksta.

proizvodnju tog proizvoda potiče s područja različitog ili šireg od područja prerade, ako je područje proizvodnje sirovine ograničeno i postoje posebni uslovi za proizvodnju te sirovine, kao i sistem inspekcijske kontrole koji osigurava nadzor nad ispunjenjem posebnih uslova.

Član 7. (Homonomni nazivi)

Ako su nazivi dva ili više mjesta odakle proizvod potiče identični, ili gotovo identični u pisanom ili izgovorenom obliku (*homonomni nazivi*), zaštita takvih geografskih naziva bit će priznata svim zainteresiranim licima koja ispunjavaju uslove propisane ovim zakonom, na osnovu principa pravednog i ravnopravnog tretiranja proizvođača na tržištu i istinitog obavještanja potrošača, osim kada to može da izazove zabunu u javnosti o tačnom geografskom porijeklu proizvoda.

Član 8.

(Nazivi koji se ne mogu zaštititi geografskom oznakom ili imenom porijekla)

- (1) Geografskom oznakom ili imenom porijekla ne može se zaštititi naziv:
- a) koji je suprotan javnom poretku ili moralu,
 - b) koji predstavlja ime zaštićene biljne sorte ili životinjske vrste, ako bi to moglo javnost dovesti u zabludu o geografskom porijeklu proizvoda,
 - c) čiji bi izgled ili sadržaj mogao stvoriti zabunu u privrednom prometu u pogledu vrste, porijekla, kvaliteta, načina proizvodnje ili drugih karakteristika proizvoda,
 - d) koji predstavlja tačan naziv zemlje, regiona ili lokaliteta s kojeg proizvod potiče, ali koji kod potrošača izaziva lažnu predstavu da proizvod potiče iz druge zemlje, regiona ili lokaliteta,
 - e) koji je, zbog dugotrajne upotrebe, u običnom govoru izgubio svoje geografsko značenje i postao generičan, odnosno uobičajen naziv za označavanje određenog proizvoda,
 - f) koji nije zaštićen, ili je prestao da bude zaštićen, u zemlji porijekla, ili koji je prestao da se koristi u toj zemlji.
- (2) Ovim zakonom ne štiti se ime porijekla ili geografska oznaka za proizvod od vinove loze, ako je ta oznaka identična s imenom sorte grožđa koja je postojala na teritoriji BiH prije 1. januara 1995. godine.

Član 9. (Generički naziv)

- (1) Generički naziv je onaj geografski naziv koji je, iako se odnosi na geografsko mjesto na kojem je proizvod prvobitno nastao, ili je stavljen na tržište, u uobičajenom govoru izgubio svoje geografsko značenje i postao opći naziv tog proizvoda.
- (2) Pri utvrđivanju da li je neki geografski naziv postao generički uzimaju se u obzir sve okolnosti, a naročito postojeća situacija na geografskom području s kojeg proizvod potiče i gdje se koristi.

Član 10. (Nacionalni tretman)

- (1) Strana fizička i pravna lica u pogledu zaštite oznaka porijekla u BiH uživaju ista prava kao i domaća fizička i pravna lica, ako to proizlazi iz međunarodnih ugovora ili konvencija kojima je pristupila ili ih je ratificirala BiH (u daljnjem tekstu: međunarodni ugovori i konvencije), ili iz principa reciprociteta.
- (2) Postojanje reciprociteta pretpostavlja se dok se ne dokaže suprotno.

Član 11. (Nadležnost za postupak zaštite oznaka porijekla)

- (1) Pravna zaštita oznaka porijekla, u skladu s odredbama Madridskog sporazuma o suzbijanju lažnih ili prevarnih oznaka porijekla na proizvodima od 14. aprila 1891. godine, ostvaruje se direktnom primjenom tih odredbi i propisa o suzbijanju nelojalne

konkurencije, u sudskom postupku pred stvarno i mjesno nadležnim sudom, ili u upravnom postupku pred nadležnim carinskim organom ili organom tržišne inspekcije.

(2) Sud je nadležan da odluči koje oznake porijekla, zbog svog generičkog karaktera, ne uživaju zaštitu u skladu s odredbama Madridskog sporazuma o suzbijanju lažnih ili prevarnih oznaka porijekla na proizvodima, isključujući iz rezerve određene ovim stavom geografske nazive regiona za oznake porijekla proizvoda od vinove loze.

Član 12.

(Nadležnost za postupak zaštite imena porijekla i geografske oznake)

(1) Poslove koji se odnose na postupak zaštite geografske oznake i imena porijekla u upravnom postupku propisanom ovim zakonom obavlja Institut za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Institut).

(2) Ako nije drugačije propisano ovim zakonom, u postupku pred Institutom primjenjuju se odredbe Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07 i 93/09).

(3) Protiv odluke Instituta donesene u postupku iz stava (1) ovog člana može se izjaviti žalba Komisiji za žalbe Instituta (u daljnjem tekstu: Komisija za žalbe) u roku od 15 dana od dana prijema odluke.

(4) Protiv odluke Komisije za žalbe može se pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana od dana prijema odluke.

Član 13.

(Registri)

(1) Institut u elektronskoj formi vodi Registar prijava imena porijekla, Registar prijava za priznanje statusa ovlaštenih korisnika imena porijekla, Registar prijava za priznanje statusa ovlaštenih korisnika geografskih oznaka, Registar imena porijekla, Registar geografskih oznaka, Registar ovlaštenih korisnika imena porijekla, Registar ovlaštenih korisnika geografskih oznaka, Registar međunarodnih prijava imena porijekla i Registar zastupnika za zaštitu geografskih oznaka i imena porijekla (u daljnjem tekstu: Registar zastupnika).

(2) Registrom međunarodnih prijava imena porijekla smatrat će se zbirka prijava imena porijekla podnesenih na osnovu Lisabonskog aranžmana o zaštiti imena porijekla i njihovom međunarodnom registriranju i objavljenih od Međunarodnog biroa Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Međunarodni biro).

(3) Registri iz stava (1) ovog člana objedinjeni su u jedinstveni sistem registara industrijskog vlasništva BiH u elektronskoj formi.

(4) Sadržaj registara iz stava (1) ovog člana propisat će se posebnim propisom za provođenje ovog zakona (u daljnjem tekstu: provedbeni propis).

(5) Registri iz stava (1) ovog člana smatraju se javnim knjigama i zainteresirana lica mogu ih razgledati bez plaćanja posebnih taksi.

(6) Na pismeni zahtjev zainteresiranih lica i uz plaćanje propisane takse i naknade troškova postupka, Institut će izdati kopije dokumenata i odgovarajuće potvrde i uvjerenja o činjenicama o kojima vodi službenu evidenciju.

Član 14.

(Zastupanje)

(1) Fizička i pravna lica koja se bave zastupanjem u postupku zaštite imena porijekla i geografskih oznaka pred Institutom moraju biti upisana u Registar zastupnika iz člana 13. stav (1) ovog zakona.

(2) Strano fizičko ili pravno lice u postupku pred Institutom mora da zastupa zastupnik upisan u Registar zastupnika, a domaće pravno i fizičko lice može pred Institutom da istupa i samostalno.

(3) U Registar zastupnika upisuju se fizička i pravna lica koja ispunjavaju uslove utvrđene provedbenim propisom.

Član 15.

(Pružanje informacija)

- (1) Institut će svakom licu, na njegov pismeni zahtjev, omogućiti uvid u dokumentaciju koja se odnosi na ime porijekla ili geografsku oznaku.
- (2) Sadržaj i način uvida iz stava (1) ovog člana uredit će se provedbenim propisom.
- (3) Usluge pretraživanja prijavljenih i registriranih imena porijekla i geografskih oznaka za strana lica obavljaju se posredstvom zastupnika iz člana 14. stav (2) ovog zakona, a domaća lica usluge pretraživanja mogu zahtijevati i samostalno.

Član 16.

(Takse i naknade u postupku registriranja imena porijekla ili geografske oznake, sticanja i održavanja statusa ovlaštenog korisnika i pružanja informacionih usluga)

- (1) Za sve radnje u postupku registriranja i prestanka imena porijekla ili geografske oznake, sticanja, održavanja i prestanka statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake i za pružanje informacionih usluga plaćaju se takse saglasno važećim propisima kojima se uređuju državne administrativne takse (u daljnjem tekstu: takse) i naknade posebnih troškova postupka (u daljnjem tekstu: troškovi postupka) u visini određenoj posebnom tarifom koju donosi Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa Bosne i Hercegovine, na prijedlog direktora Instituta.
- (2) Dokaz o plaćenju taksi i troškovima postupka iz stava (1) ovog člana dostavlja se Institutu na način utvrđen provedbenim propisima.

Član 17.

(Međunarodno registriranje imena porijekla ili geografske oznake)

- (1) Ovlašteni korisnik imena porijekla ili geografske oznake, odnosno podnosilac prijave za registriranje imena porijekla ili geografske oznake može podnijeti zahtjev za međunarodno registriranje imena porijekla ili geografske oznake u skladu s međunarodnim ugovorom koji obavezuje BiH.
- (2) Zahtjev za međunarodno registriranje iz stava (1) ovog člana, uz plaćanje propisane takse i troškova postupka, podnosi se preko Instituta.
- (3) Sadržaj zahtjeva za međunarodno registriranje imena porijekla ili geografske oznake i postupanje Instituta po tom zahtjevu uredit će se provedbenim propisom.

DIO DRUGI - POSTUPAK PO PRIJAVI ZA REGISTRIRANJE IMENA PORIJEKLA ILI GEOGRAFSKE OZNAKE

Član 18.

(Pokretanje postupka za registriranje imena porijekla ili geografske oznake)

- (1) Postupak za registriranje imena porijekla ili geografske oznake pokreće se odgovarajućom prijavom.
- (2) Prijava imena porijekla ili geografske oznake može se odnositi samo na jednu oznaku ili ime geografskog područja i samo na jednu vrstu proizvoda.

Član 19.

(Lica koja mogu podnijeti prijavu za registriranje imena porijekla ili geografske oznake)

Prijavu za registriranje imena porijekla ili geografske oznake (u daljnjem tekstu: prijava imena porijekla ili geografske oznake) mogu podnijeti:

- a) domaća fizička ili pravna lica koja na određenom geografskom području proizvode proizvode koji se označavaju nazivom tog geografskog područja,
- b) udruženja lica iz tačke a) ovog stava, privredne komore, udruženja potrošača, općinski, kantonalni, entitetski i državni organi zainteresirani za zaštitu imena porijekla, odnosno geografske oznake u okviru svojih aktivnosti,

- c) strana fizička ili pravna lica, odnosno strana udruženja, ako je ime porijekla, odnosno geografska oznaka priznata u zemlji porijekla, kada to proizlazi iz međunarodnih ugovora.

Član 20.

(Bitni dijelovi prijave imena porijekla ili geografske oznake)

Bitni dijelovi prijave imena porijekla ili geografske oznake su:

- a) zahtjev za registriranje imena porijekla ili geografske oznake,
- b) opis geografskog područja,
- c) podaci o specifičnim karakteristikama proizvoda.

Član 21.

(Zahtjev za registriranje imena porijekla ili geografske oznake)

- (1) Zahtjev za registriranje imena porijekla ili geografske oznake sadrži:
 - a) podatke o podnosiocu prijave,
 - b) geografski naziv koji se štiti,
 - c) vrstu proizvoda koji se obilježava određenim geografskim nazivom,
 - d) geografski naziv područja ili mjesta iz koga potječe proizvod koji se obilježava određenim geografskim nazivom,
 - e) potpis podnosioca prijave,
 - f) dokaz o plaćenju taksi,
 - g) punomoć, ako se prijava podnosi posredstvom opunomoćenika.
- (2) Ako prijavu podnosi strano lice, zahtjev iz stava (1) ovog člana mora da sadrži i javnu ispravu koju izdaje nadležni organ u državi porijekla kojom se potvrđuje da je ime porijekla, odnosno geografska oznaka priznata u državi porijekla, kao i ovjereni prijevod te javne isprave na jedan od jezika u službenoj upotrebi u BiH.
- (3) Zahtjev za registriranje imena porijekla, uz elemente iz stava (1) ovog člana, sadrži i naznaku o ovlaštenoj akreditiranoj organizaciji koja vrši kontrolu posebnih svojstava proizvoda.
- (4) Zahtjev za registriranje geografske oznake, uz elemente iz stava (1) ovog člana, može da sadrži i izgled geografske oznake ako pored riječi sadrži i figurativne dijelove, ili samo figurativne dijelove koji su podobni da identificiraju geografsko porijeklo određene robe.

Član 22.

(Opis geografskog područja)

Opis geografskog područja sadrži podatke o geografskom području s kojeg potiče proizvod i obuhvata bliže određenje administrativnih granica tog područja, geografsku mapu tog područja i podatke o geografskim i ljudskim faktorima koji uslovljavaju specifične karakteristike, kvalitet ili reputaciju proizvoda koji je u pitanju.

Član 23.

(Podaci o specifičnim karakteristikama proizvoda)

- (1) Podaci o specifičnim karakteristikama proizvoda, ako je u pitanju prijava geografske oznake, sadrže opis načina proizvodnje proizvoda, precizno naznaku specifičnih karakteristika ili kvaliteta proizvoda, uključujući i podatke o stečenoj reputaciji, odredbe o tome ko ima pravo na upotrebu geografske oznake i pod kojim uslovima, kao i odredbe o pravima i obavezama korisnika geografske oznake.
- (2) Podaci o specifičnim karakteristikama proizvoda, ako je u pitanju prijava imena porijekla, podnose se u formi elaborata o načinu proizvodnje proizvoda i posebnim svojstvima i kvalitetu proizvoda, koji sadrži naročito:
 - a) podatke o podnosiocu prijave imena porijekla i licu ovlaštenom da ga predstavlja,
 - b) geografski naziv koji se štiti,
 - c) podatke o ustaljenom načinu i postupku proizvodnje proizvoda,
 - d) podatke o posebnim svojstvima i kvalitetu proizvoda,

- e) podatke o uzročnoj vezi između geografskog područja i posebnih svojstava i kvaliteta proizvoda,
- f) dokaz o izvršenoj kontroli posebnih svojstava proizvoda od ovlaštene akreditirane organizacije,
- g) odredbe o načinu obilježavanja proizvoda,
- h) odredbe o tome ko i pod kojim uslovima ima pravo da koristi ime porijekla,
- i) odredbe o pravima i obavezama korisnika imena porijekla,
- j) podatke određene drugim propisima kojima se regulira kvalitet konkretnog proizvoda.

(3) Dokaz iz stava (2) tačka f) ovog člana ne može biti stariji od šest mjeseci.

Član 24.

(Datum podnošenja prijave imena porijekla ili geografske oznake)

(1) Za priznanje datuma podnošenja prijave imena porijekla ili geografske oznake potrebno je da prijava podnesena Institutu na taj datum sadrži bitne dijelove prijave iz člana 20. ovog zakona.

(2) Institut podnosiocu prijave na njegovom primjerku potvrđuje prijem prijave.

(3) Po prijemu prijave Institut ispituje da li prijava sadrži dijelove iz stava (1) ovog člana.

(4) Ako prijava ne sadrži dijelove iz stava (1) ovog člana, Institut će pismeno pozvati podnosioca prijave da u roku od 30 dana, koji se ne može produžiti, otkloni nedostatke zbog kojih prijava nije mogla biti upisana u odgovarajući registar prijava, uz upozorenje da će prijava biti odbačena ako nedostaci ne budu otklonjeni.

(5) Ako podnosilac prijave u roku iz stava (4) ovog člana ne otkloni nedostatke, Institut će zaključkom odbaciti prijavu.

(6) Ako podnosilac prijave u roku iz stava (4) ovog člana otkloni nedostatke, Institut će zaključkom priznati kao datum podnošenja prijave onaj datum kada je podnosilac prijave otklonio uočene nedostatke.

(7) Prijava kojoj je priznat datum podnošenja upisuje se u odgovarajući registar prijava.

Član 25.

(Registar prijava imena porijekla i Registar prijava geografskih oznaka)

U Registar prijava imena porijekla i Registar prijava geografskih oznaka upisuju se podaci o bitnim dijelovima prijave iz člana 20. ovog zakona i drugi podaci propisani provedbenim propisom.

Član 26.

(Redosljed ispitivanja prijave imena porijekla ili geografske oznake)

(1) Prijave imena porijekla ili geografske oznake ispituju se prema redosljedu određenom datumom njihovog podnošenja.

(2) Izuzetno od odredbe stava (1) ovog člana, prijava se može ispitivati po hitnom postupku:

- a) u slučaju sudskog spora ili pokrenutog inspekcijskog nadzora ili carinskog postupka,
- b) ako je podnesen zahtjev za međunarodno registriranje imena porijekla ili geografske oznake,
- c) ako je, saglasno drugim propisima, u određenom roku neophodno izvršiti registraciju imena porijekla ili geografske oznake, uz obavezu podnošenja posebnog zahtjeva za to.

(3) U slučaju iz stava (2) ovog člana podnosi se zahtjev za ispitivanje prijave po hitnom postupku.

(4) Za zahtjev za ispitivanje prijave po hitnom postupku iz stava (2) tač. b) i c) ovog člana plaćaju se takse i troškovi postupka.

Član 27.

(Ispitivanje urednosti prijave imena porijekla ili geografske oznake i njeno odbacivanje)

- (1) Postupak ispitivanja urednosti prijave imena porijekla ili geografske oznake obuhvata ispitivanje svih uslova propisanih ovim zakonom i provedbenim propisom.
- (2) Prijava je uredna ako sadrži bitne dijelove iz čl. 20., 21., 22. i 23. ovog zakona, dokaz o uplati propisane takse i troškova postupka i druge propisane podatke.
- (3) Ako utvrdi da prijava nije uredna, Institut će pismenim putem, uz navođenje razloga, pozvati podnosioca prijave da je uredi u roku koji ne može biti kraći od 30 dana ni duži od 90 dana.
- (4) Na obrazloženi zahtjev podnosioca prijave, uz plaćanje takse i troškova postupka, Institut će produžiti rok iz stava (3) ovog člana za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana ni duže od 90 dana.
- (5) Ako podnosilac prijave u ostavljenom roku ne uredi prijavu ili ne plati taksu i troškove postupka za njeno uređivanje, Institut će zaključkom odbaciti prijavu.
- (6) U slučaju iz stava (5) ovog člana, uz plaćanje propisane takse i troškova postupka, podnosilac prijave može podnijeti prijedlog za povrat u prijašnje stanje, u roku od tri mjeseca od dana prijema zaključka o odbacivanju.

Član 28.

(Odustajanje od prijave)

- (1) Podnosilac prijave imena porijekla ili geografske oznake može u toku cijelog postupka odustati od prijave.
- (2) U slučaju kada podnosilac prijave odustane od prijave, Institut će donijeti poseban zaključak o obustavljanju postupka.
- (3) U slučaju iz stava (2) ovog člana, prijava imena porijekla ili geografske oznake prestaje da važi narednog dana od dana predaje Institutu izjave o odustajanju.

Član 29.

(Ispitivanje uslova za registriranje imena porijekla ili geografske oznake)

- (1) Ako je prijava imena porijekla, odnosno geografske oznake uredna, u smislu člana 27. stav (1) ovog zakona, Institut ispituje da li su ispunjeni uslovi za registriranje imena porijekla, odnosno geografske oznake.
- (2) U postupku ispitivanja uslova za registriranje imena porijekla, odnosno geografske oznake, Institut može pribaviti mišljenje od kompetentne institucije ili pojedinca (u daljnjem tekstu: ekspert) o posebnim svojstvima, reputaciji i kvalitetu proizvoda, navedenim u prijavi imena porijekla ili geografske oznake.
- (3) Direktor Instituta ovlašten je da odredi eksperta iz stava (2) ovog člana u svakom pojedinačnom slučaju.
- (4) Ekspert iz stava (2) ovog člana dužan je traženo mišljenje dostaviti u roku od 60 dana od dana kada mu je zatraženo.
- (5) Ako ekspert iz stava (2) ovog člana traženo mišljenje ne dostavi u roku od 60 dana od dana kada mu je zatraženo, Institut će ispunjavanje uslova za registriranje ispitivati bez pribavljenog mišljenja.

Član 30.

(Rješenje o odbijanju registriranja imena porijekla ili geografske oznake)

- (1) Ako je ekspert iz člana 29. stav (2) ovog zakona dao negativno mišljenje o ispunjavanju uslova za registriranje imena porijekla, odnosno geografske oznake, ili ako Institut utvrdi da prijava imena porijekla, odnosno geografske oznake ne ispunjava uslove propisane ovim zakonom za registriranje imena porijekla ili geografske oznake, Institut će, pismenim putem, na osnovu rezultata ispitivanja, obavijestiti podnosioca prijave o razlozima zbog kojih ime porijekla ili geografska oznaka ne može biti registrirana i pozvat će ga da se izjasni o tim razlozima u roku koji ne može biti kraći od 30 dana ni duži od 60 dana.

(2) Na obrazloženi zahtjev podnosioca prijave, uz plaćanje administrativne takse i troškova postupka, Institut može jednom produžiti rok iz stava (1) ovog člana za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana ni duže od 90 dana.

(3) Ako se podnosilac prijave u ostavljenom roku izjasni o razlozima zbog kojih ime porijekla, odnosno geografska oznaka ne može biti registrirana, Institut je dužan o njegovom izjašnjenju pribaviti mišljenje eksperta iz člana 29. stav (2) ovog zakona.

(4) Ako ekspert iz člana 29. stav (2) ovog zakona traženo mišljenje ne dostavi u roku od 60 dana od dana kada mu je zatraženo, Institut će postupak ispitivanja ispunjavanja uslova za registriranje nastaviti bez pribavljenog mišljenja.

(5) Institut će rješenjem odbiti da registrira ime porijekla ili geografsku oznaku ako se podnosilac prijave imena porijekla, odnosno geografske oznake uopće ne izjasni, ili ako se izjasni, a Institut ili ekspert iz člana 29. stav (2) ovog zakona i dalje smatra da se ime porijekla, odnosno geografska oznaka ne može registrirati.

Član 31.

(Pretvaranje prijave imena porijekla u prijavu geografske oznake i obratno)

(1) Do okončanja postupka, na zahtjev podnosioca prijave imena porijekla ili geografske oznake, uz plaćanje propisane takse i troškova postupka, prijava imena porijekla može se pretvoriti u prijavu geografske oznake i obratno.

(2) U postupku ispitivanja ispunjenosti uslova za registriranje imena porijekla Institut je dužan predložiti podnosiocu prijave imena porijekla njeno pretvaranje u prijavu geografske oznake, ako nisu ispunjeni uslovi za registriranje imena porijekla, ali su ispunjeni uslovi za registriranje geografske oznake.

(3) U postupku ispitivanja ispunjenosti uslova za registriranje geografske oznake, ako uoči da geografska oznaka ispunjava uslove ili da bi mogla ispuniti uslove da bude registrirana kao ime porijekla, Institut je dužan da predloži podnosiocu prijave geografske oznake njeno pretvaranje u prijavu imena porijekla.

(4) O pretvaranju odgovarajuće prijave Institut donosi poseban zaključak.

(5) Podaci o pretvaranju odgovarajuće prijave upisuju se u odgovarajući registar prijava.

DIO TREĆI – PRIGOVOR

Član 32.

(Objavljivanje prijave imena porijekla ili geografske oznake)

(1) Ako je ekspert iz člana 29. stav (2) ovog zakona dao pozitivno mišljenje o ispunjavanju uslova za registriranje imena porijekla, odnosno geografske oznake, ili ako u roku iz člana 29. stav (4) ovog zakona nije dao mišljenje i ako Institut nađe da prijava imena porijekla ili geografske oznake ispunjava uslove za registriranje imena porijekla, odnosno geografske oznake, koji su propisani ovim zakonom, Institut će podatke o prijavi imena porijekla ili geografske oznake objaviti u "Službenom glasniku Instituta" (u daljnjem tekstu: službeno glasilo).

(2) Podaci iz prijave imena porijekla ili geografske oznake koji se objavljuju uređuju se provedbenim propisom.

(3) Nakon objavljivanja prijave iz stava (1) ovog člana Institut će učiniti dostupnim javnosti sve dijelove prijave, uključujući i elaborat o posebnim svojstvima proizvoda iz člana 21. stav (2) ovog zakona.

Član 33.

(Prigovor na prijavu imena porijekla ili geografske oznake)

(1) Nakon objavljivanja prijave imena porijekla ili geografske oznake, u roku od tri mjeseca od dana objavljivanja prijave, svako zainteresirano lice može Institutu pismenim putem podnijeti prigovor u kojem se obrazlaže zašto prijava imena porijekla ili geografske oznake ne ispunjava uslove za registriranje propisane ovim zakonom

(2) Rok za podnošenje prigovora iz stava (1) ovog člana ne može se ni iz kojeg razloga produžiti, niti se nakon isteka navedenog roka mogu podnijeti bilo kakve dopune prigovora, uključujući i dostavljanje dodatnih dokaza kojima se prigovor opravdava.

(3) Nosilac trgovačkog imena ili registriranog žiga može u roku iz stava (1) ovog člana podnijeti prigovor na objavljenu prijavu imena porijekla ili geografske oznake, ako je neka od njih u potpunosti ili djelimično identična s tim trgovačkim imenom ili žigom koji su registrirani u dobroj vjeri, pod uslovom da bi registriranje imena porijekla ili geografske oznake moglo ugroziti pravo tog trgovačkog imena ili žiga, uzimajući u obzir stvarnu vjerovatnoću izazivanja zabune u javnosti.

(4) Nosilac žiga visoke reputacije (čuveni žig) i nosilac nesumnjivo poznatog žiga, u smislu člana 6.bis Pariske konvencije za zaštitu industrijskog vlasništva, koji su poznatost i reputaciju stekli ranijim dugotrajnim korištenjem u BiH, mogu u roku iz stava (1) ovog člana podnijeti prigovor na objavljenu prijavu imena porijekla ili geografske oznake, ako bi registriranje imena porijekla ili geografske oznake moglo dovesti potrošače u zabludu o pravom porijeklu proizvoda.

(5) Podnosilac prigovora u postupku po prigovoru ima status stranke.

Član 34. (Sadržaj prigovora)

(1) Prigovor mora da sadrži naročito:

- a) ime i prezime, odnosno naziv podnosioca prigovora i njegovu adresu, odnosno poslovno sjedište,
- b) detaljno obrazložene sve razloge i dokaze na kojima podnosilac prigovora zasniva prigovor i kojima dokazuje status zainteresiranog lica,
- c) sve objavljene podatke o prijavi protiv koje se prigovor podnosi, uključujući i broj prijave, ime i prezime i adresu, odnosno naziv i poslovno sjedište podnosioca prijave,
- d) urednu punomoć, ako se prigovor podnosi posredstvom opunomoćenika.

(2) Prigovor se podnosi u dva primjerka.

Član 35. (Postupak po prigovoru)

(1) Nakon prijema prigovora, Institut ispituje da li je prigovor u svemu podnesen u skladu sa čl. 33. i 34. ovog zakona.

(2) Ako nisu ispunjeni uslovi iz stava (1) ovog člana, Institut će zaključkom odbaciti prigovor.

(3) Ako su ispunjeni uslovi iz stava (1) ovog člana, Institut će dostaviti prigovor podnosiocu prijave i pozvati ga da se o njemu pismeno izjasni u roku od 60 dana.

(4) Rok iz stava (3) ovog člana ne može se produžiti, niti nakon njegovog isteka podnosilac prijave može podnijeti dopune svog odgovora na prigovor, uključujući i dodatne dokaze.

(5) Ako se podnosilac prijave ne izjasni na prigovor u roku iz stava (3) ovog člana, Institut će zaključkom obustaviti postupak po podnesenoj prijavi imena porijekla ili geografske oznake.

(6) Ako podnosilac prijave u roku iz stava (3) ovog člana odgovori na prigovor, Institut ispituje opravdanost navoda iz prigovora pri čemu može odrediti usmenu raspravu ili zatražiti stručno mišljenje od relevantne institucije ili pojedinca o spornim pitanjima iz prigovora.

(7) Nakon provedenog postupka po prigovoru, na osnovu utvrđenih činjenica, Institut će donijeti rješenje o odbijanju prigovora, ili o odbijanju prijave imena porijekla ili geografske oznake.

Član 36. (Rješenje o registriranju imena porijekla ili geografske oznake)

(1) Ako prijava imena porijekla ili geografske oznake ispunjava sve uslove propisane ovim zakonom i ako nije podnesen prigovor, ili prigovor bude odbačen ili odbijen, Institut

će donijeti rješenje o registriranju imena porijekla ili geografske oznake i predmetno ime porijekla, odnosno geografsku oznaku, s propisanim bibliografskim podacima upisati u Registar imena porijekla, odnosno Registar geografskih oznaka, te podatke o tome objaviti u službenom glasilu.

(2) Podaci o registriranom imenu porijekla ili registriranoj geografskoj oznaci koji se objavljuju uređuju se provedbenim propisom.

Član 37.

(Trajanje imena porijekla, odnosno geografske oznake)

Trajanje registriranog imena porijekla, odnosno registrirane geografske oznake nije ograničeno.

DIO ČETVRTI - POSTUPAK PO PRIJAVI ZA PRIZNANJE STATUSA OVLAŠTENOG KORISNIKA IMENA PORIJEKLA ILI GEOGRAFSKE OZNAKE

Član 38. (Pokretanje postupka za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake)

(1) Postupak za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake pokreće se prijavom za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake (u daljnjem tekstu: prijava ovlaštenog korisnika).

(2) Prijavu ovlaštenog korisnika mogu podnijeti fizička ili pravna lica, kao i njihova udruženja, koja na određenom geografskom području proizvode one proizvode na koje se odnosi registrirano ili prijavljeno ime porijekla ili geografska oznaka.

(3) Za podnošenje prijave ovlaštenog korisnika plaćaju se propisana taksa i troškovi postupka.

Član 39.

(Bitni dijelovi prijave ovlaštenog korisnika)

(1) Bitni dijelovi prijave ovlaštenog korisnika su:

a) zahtjev za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake,

b) dokaz o obavljanju određene djelatnosti na određenom geografskom području.

(2) Bitan dio prijave za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla je i dokaz o izvršenoj kontroli posebnih svojstava proizvoda od ovlaštene akreditirane organizacije navedene u prijavi imena porijekla.

Član 40. (Zahtjev za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake)

(1) Zahtjev za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake sadrži:

a) podatke o podnosiocu prijave,

b) geografski naziv zaštićen imenom porijekla ili geografskom oznakom koji korisnik želi koristiti,

c) vrstu proizvoda koji se obilježava određenim geografskim nazivom,

d) naziv područja ili mjesta odakle proizvod potiče,

e) način obilježavanja proizvoda,

f) izgled geografske oznake ili imena porijekla,

g) naznačenje specifičnih karakteristika proizvoda,

h) potpis podnosioca prijave,

i) dokaz o plaćenju propisane takse i troškovima postupka.

(2) Zahtjev za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla, uz elemente iz stava (1) ovog člana, sadrži i naznaku o ovlaštenoj akreditiranoj organizaciji koja vrši kontrolu posebnih svojstava proizvoda.

Član 41.

(Dokaz o obavljanju određene djelatnosti na određenom području)

Dokazom o obavljanju određene djelatnosti, odnosno proizvodnji određenog proizvoda na određenom području smatrat će se odgovarajuće potvrde i rješenja koja su izdali nadležni organi.

Član 42.

(Dokaz o izvršenoj kontroli posebnih svojstava proizvoda)

(1) Dokazom o izvršenoj kontroli posebnih svojstava proizvoda smatrat će se isprava (uvjerenje, certifikat, potvrda ili izvještaj) o izvršenoj kontroli posebnih svojstava određenog proizvoda, koju je izdala ovlaštena akreditirana organizacija koja je u zahtjevu za registriranje imena porijekla i zahtjevu za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla navedena kao organizacija koja vrši kontrolu proizvoda, kojom se potvrđuje da kontrolirani proizvod posjeduje sva ona posebna svojstva i kvalitet koji su navedeni u elaboratu o načinu proizvodnje proizvoda i posebnim svojstvima i kvalitetu proizvoda iz člana 23. stav (2) ovog zakona.

(2) Isprava iz stava (1) ovog člana važi jednu godinu od dana izdavanja.

Član 43.

(Datum podnošenja prijave ovlaštenog korisnika)

(1) Za priznanje datuma podnošenja prijave ovlaštenog korisnika potrebno je da prijava podnesena Institutu na taj datum sadrži bitne dijelove iz člana 39. ovog zakona.

(2) Institut podnosiocu prijave na njegovom primjerku potvrđuje prijem prijave.

(3) Po prijemu prijave, Institut ispituje da li ona sadrži dijelove iz stava (1) ovog člana.

(4) Ako prijava ne sadrži dijelove iz stava (1) ovog člana, Institut će pozvati podnosioca prijave da u roku od 30 dana, koji se ne može produžiti, otkloni nedostatke zbog kojih prijava nije mogla biti upisana u odgovarajući registar prijava ovlaštenih korisnika.

(5) Ako podnosilac prijave u roku iz stava (4) ovog člana ne otkloni nedostatke, Institut će zaključkom odbaciti prijavu.

(6) Ako podnosilac prijave u roku iz stava (4) ovog člana otkloni nedostatke, Institut će zaključkom priznati kao datum podnošenja prijave onaj datum kada je podnosilac prijave otklonio uočene nedostatke.

Član 44.

(Registar prijava ovlaštenih korisnika imena porijekla i Registar prijava ovlaštenih korisnika geografske oznake)

U Registar prijava ovlaštenih korisnika imena porijekla i Registar prijava ovlaštenih korisnika geografske oznake upisuju se podaci o bitnim dijelovima prijave ovlaštenog korisnika iz člana 39. ovog zakona i drugi podaci propisani provedbenim propisom.

Član 45.

(Redoslijed ispitivanja prijave ovlaštenog korisnika)

(1) Prijave ovlaštenog korisnika ispituju se prema redoslijedu određenom datumom njihovog podnošenja.

(2) Izuzetno od odredbe stava (1) ovog člana, prijava se može ispitati po hitnom postupku:

- a) u slučaju sudskog spora ili pokrenutog inspekcijskog nadzora ili carinskog postupka,
- b) ako je podnesen zahtjev za međunarodno registriranje imena porijekla ili geografske oznake,
- c) ako je, saglasno drugim propisima, u određenom roku neophodno izvršiti registraciju imena porijekla ili geografske oznake i steći status njihovih ovlaštenih korisnika, uz obavezu podnošenja posebnog zahtjeva za to.

(3) U slučaju iz stava (2) ovog člana podnosi se zahtjev za ispitivanje prijave po hitnom postupku.

(4) Za zahtjev za ispitivanje prijave po hitnom postupku iz stava (2) tač. b) i c) ovog člana plaćaju se takse i troškovi postupka.

Član 46.

(Ispitivanje urednosti prijave ovlaštenog korisnika)

(1) Postupak ispitivanja urednosti prijave ovlaštenog korisnika obuhvata ispitivanje svih uslova propisanih ovim zakonom i provedbenim propisom.

(2) Prijava je uredna ako sadrži bitne dijelove iz čl. 39., 40., 41. i 42. ovog zakona, dokaz o uplati takse i troškova postupka i druge propisane podatke.

(3) Ako utvrdi da prijava nije uredna, Institut će pismenim putem, uz navođenje razloga, pozvati podnosioca prijave da je uredi u roku koji ne može biti kraći od 30 dana ni duži od 90 dana.

(4) Na obrazloženi zahtjev podnosioca prijave, uz plaćanje propisane takse i troškova postupka, Institut će produžiti rok iz stava (3) ovog člana za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana ni duže od 90 dana.

(5) Ako podnosilac prijave u ostavljenom roku ne uredi prijavu ili ne plati taksu i troškove postupka za njeno uređivanje, Institut će zaključkom odbaciti prijavu.

(6) U slučaju iz stava (5) ovog člana, uz plaćanje propisane takse i troškova postupka, podnosilac prijave može podnijeti prijedlog za povrat u prijašnje stanje u roku od tri mjeseca od dana prijema zaključka o odbacivanju.

Član 47.

(Ispitivanje uslova za priznanje statusa ovlaštenog korisnika)

Ako je prijava za priznanje statusa ovlaštenog korisnika uredna, u skladu s odredbama čl. 39. do 42. ovog zakona, Institut ispituje da li su ispunjeni uslovi za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake.

Član 48.

(Rješenje o odbijanju priznanja statusa ovlaštenog korisnika)

(1) Ako utvrdi da prijava ovlaštenog korisnika ne ispunjava uslove propisane ovim zakonom za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake, Institut će pismeno obavijestiti podnosioca prijave ovlaštenog korisnika o razlozima zbog kojih mu se ne može priznati status ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake i pozvat će ga da se u roku od 60 dana izjasni o tim razlozima.

(2) Na obrazloženi zahtjev podnosioca prijave ovlaštenog korisnika, uz plaćanje propisane takse i troškova postupka, Institut može produžiti rok iz stava (1) ovog člana za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana ni duže od 90 dana.

(3) Ako se podnosilac prijave u ostavljenom roku izjasni o razlozima zbog kojih mu se ne može priznati status ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake, Institut je dužan o njegovom izjašnjenju pribaviti mišljenje eksperta iz člana 29. stav (2) ovog zakona.

(4) Ako ekspert iz člana 29. stav (2) ovog zakona traženo mišljenje ne dostavi u roku od 60 dana od dana kada mu je zatraženo, Institut će postupak ispitivanja uslova za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake nastaviti bez pribavljenog mišljenja.

(5) Institut će rješenjem odbiti zahtjev za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake, ako se podnosilac prijave ovlaštenog korisnika uopće ne izjasni, ili ako se izjasni, a Institut ili ekspert iz člana 29. stav (2) ovog zakona i dalje smatra da se podnosiocu prijave ovlaštenog korisnika ne može priznati status ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake.

Član 49.

(Pretvaranje prijave za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla u prijavu za priznanje statusa ovlaštenog korisnika geografske oznake i obratno)

(1) Ako je u toku postupka po prijavi ovlaštenog korisnika, u skladu s odredbom člana 31. ovog zakona, došlo do pretvaranja prijave imena porijekla u prijavu geografske

oznake, ili pretvaranja prijave geografske oznake u prijavu imena porijekla, podnosilac prijave za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake, čije je pretvaranje izvršeno dužan je da, uz plaćanje propisane takse i troškova postupka, podnese zahtjev za pretvaranje prijave za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla u prijavu za priznanje statusa ovlaštenog korisnika geografske oznake ili obratno.

(2) Institut je dužan, bez odgađanja, obavijestiti sve podnosiocima prijave ovlaštenog korisnika da je, u skladu s odredbom člana 31. ovog zakona, podnesen zahtjev za pretvaranje prijave imena porijekla, odnosno geografske oznake.

(3) O pretvaranju odgovarajuće prijave Institut donosi poseban zaključak i upisuje podatke o pretvorenoj prijavi u odgovarajuće registre.

Član 50.

(Zaključak o plaćanju takse za priznanje statusa ovlaštenog korisnika)

(1) Ako prijava ovlaštenog korisnika ispunjava uslove propisane ovim zakonom da se podnosiocu prijave prizna status ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake, Institut će zaključkom pozvati podnosioca prijave ovlaštenog korisnika da plati taksu i troškove postupka za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake, za prve tri godine i troškove objavljivanja podataka o ovlaštenom korisniku imena porijekla, odnosno geografske oznake, i da dostavi dokaze o izvršenim uplatama.

(2) Ako podnosilac prijave u roku od 30 dana ne dostavi dokaze o izvršenim uplatama iz stava (1) ovog člana, Institut će posebnim zaključkom obustaviti postupak po prijavi.

(3) U slučaju iz stava (2) ovog člana, podnosilac prijave ovlaštenog korisnika može, uz plaćanje propisane takse i troškova postupka, podnijeti prijedlog za povrat u prijašnje stanje, u roku od tri mjeseca od dana prijema zaključka o obustavljanju postupka.

Član 51.

(Rješenje o priznanju i upisivanje statusa ovlaštenog korisnika u odgovarajući registar)

(1) Kada podnosilac prijave ovlaštenog korisnika dostavi dokaze o izvršenim uplatama iz člana 50. stav (1) ovog zakona, Institut će donijeti rješenje o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake, i priznati status podnosioca prijave ovlaštenog korisnika, s propisanim bibliografskim podacima, upisati u Registar ovlaštenih korisnika imena porijekla, odnosno Registar ovlaštenih korisnika geografskih oznaka.

(2) Podaci iz stava (1) ovog člana koji se upisuju u odgovarajući registar uređuju se provedbenim propisom.

Član 52.

(Izdavanje isprave i objavljivanje podataka o statusu ovlaštenog korisnika)

(1) Ovlaštenom korisniku imena porijekla, odnosno geografske oznake, Institut izdaje ispravu o statusu ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake, a propisane podatke o priznatom statusu ovlaštenog korisnika objavljuje u službenom glasilu.

(2) Sadržaj isprave o statusu ovlaštenog korisnika i podaci koji se objavljuju u službenom glasilu iz stava (1) ovog člana uređuju se provedbenim propisom.

Član 53.

(Trajanje statusa ovlaštenog korisnika)

(1) Status ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake traje tri godine od dana upisivanja priznatog statusa u Registar ovlaštenih korisnika imena porijekla, odnosno Registar ovlaštenih korisnika geografskih oznaka.

(2) Status ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake može, na zahtjev ovlaštenog korisnika, uz podnošenje dokaza o ispunjavanju uslova propisanih ovim zakonom i plaćenju propisane takse i troškovima postupka, biti obnovljen

neograničen broj puta, sve dok traje odgovarajuće ime porijekla, odnosno geografska oznaka.

(3) Sadržaj zahtjeva iz stava (2) ovog člana uređuje se provedbenim propisom.

DIO PETI - SADRŽAJ I OBIM PRAVA KOJE IMA OVLAŠTENI KORISNIK IMENA PORIJEKLA ILI GEOGRAFSKE OZNAKE

Član 54.

(Korištenje registriranog imena porijekla, odnosno geografske oznake)

(1) Registrirano ime porijekla, odnosno geografsku oznaku mogu koristiti samo lica kojima je priznat status ovlaštenih korisnika tog imena porijekla, odnosno te geografske oznake i koja su upisana u odgovarajući registar.

(2) Ovlašteni korisnici nekog imena porijekla, odnosno geografske oznake imaju isključivo pravo da to ime porijekla, odnosno geografsku oznaku koriste za obilježavanje proizvoda na koje se to ime porijekla, odnosno geografska oznaka odnosi.

(3) Ovlašteni korisnici imena porijekla imaju isključivo pravo da svoj proizvod obilježavaju oznakom "kontrolirano ime porijekla".

(4) Prava iz st. (2) i (3) ovog člana obuhvataju i upotrebu imena porijekla, odnosno geografske oznake na ambalaži, katalogima, prospektima, oglasima, posterima i drugim oblicima ponude, uputstvima, računima, poslovnoj prepisci i drugim oblicima poslovne dokumentacije, kao i uvoz i izvoz proizvoda obilježenih tim imenom porijekla, odnosno tom geografskom oznakom.

Član 55.

(Nedopuštene radnje)

(1) Nije dopušteno korištenje registriranog imena porijekla ili geografske oznake u sljedećim slučajevima:

- a) korištenje od lica koje ne obavlja i nema upisanu potrebnu djelatnost u određeni registar,
- b) bilo koje korištenje za označavanje proizvoda čiji su kvalitet, reputacija ili neka druga karakteristika lošiji od onoga što je upisano u registar u pogledu imena porijekla ili geografske oznake,
- c) bilo koje korištenje za označavanje proizvoda koji nisu obuhvaćeni registracijom, ali koji su iste vrste kao proizvodi obuhvaćeni registracijom,
- d) bilo koje korištenje lažnog ili prevarnog obavještenja u pogledu geografskog porijekla, prirode i kvaliteta proizvoda na pakiranju, propagandnom materijalu ili drugim dokumentima tako da ostavlja utisak postojanja veze između proizvoda i zaštićenog geografskog naziva,
- e) bilo koje korištenje koje, iako tačno u pogledu naziva teritorije, regiona ili mjesta s kojeg proizvod potiče, navodi javnost na pogrešno mišljenje da proizvod potiče s drugog područja,
- f) bilo koje korištenje prijevoda, transkripcije ili transliteracije čak i kada je naznačeno pravo porijeklo proizvoda i naziva koji je praćen izrazima kao što su: "stil", "tip", "metod", "po postupku", "način", "imitacija", "proizveden u" i sl.,
- g) svaki drugi postupak koji bi mogao dovesti javnost u zabludu o geografskom porijeklu proizvoda.

(2) Nedopuštene radnje iz stava (1) ovog člana ne odnose se na korištenje naziva koji je dio naziva preduzeća tokom njegovog djelovanja, osim ako je takav naziv korišten radi obmanjivanja javnosti.

Član 56.

(Odnos prema ranije registriranom žigu)

Odredbe ovog zakona neće uticati na podobnost za registriranje, valjanost registracije žiga ili prava na korištenje žiga na osnovu činjenice da je takav žig identičan ili sličan registriranoj geografskoj oznaci, ako je žig koji je u pitanju prijavljen, ili registriran u

dobroj vjeri, ili su prava na žig stečen kroz upotrebu u dobroj vjeri prije dana stupanja na snagu ovog zakona, ili prije nego što je geografska oznaka zaštićena u svojoj zemlji porijekla.

Član 57.
(Upotreba ličnog imena)

Odredbe ovog zakona ni na koji način neće uticati na bilo koje lice da u svom poslovanju koristi svoje lično ime, ili ime svog prethodnika u poslu, osim ako se to ime koristi na način da dovede javnost u zabludu.

Član 58.
(Zabrana prijenosa)

(1) Registrirano ime porijekla i registrirana geografska oznaka ne mogu biti predmet ugovora o prijenosu prava, licenci, zalogu, franšizi i slično.

(2) Ako je registrirano ime porijekla ili registrirana geografska oznaka predmet prijavljenog ili registriranog žiga, takav žig ne može se prenositi, ustupati, davati u zalog i slično.

(3) Registrirano ime porijekla i registrirana geografska oznaka koji imaju više ovlaštenih korisnika mogu isključivo biti predmet kolektivnog žiga ili žiga garancije.

DIO ŠESTI - PRESTANAK VAŽENJA IMENA PORIJEKLA, ODNOSNO GEOGRAFSKE OZNAKE

Član 59.
(Prestanak važenja imena porijekla ili geografske oznake u zemlji porijekla)

(1) Registrirano ime porijekla ili registrirana geografska oznaka prestaju da važe ako im prestane zaštita u zemlji njihovog porijekla.

(2) Na zahtjev zainteresiranog lica, uz podnošenje potvrde koju je izdao nadležni organ zemlje porijekla određenog imena porijekla, odnosno geografske oznake, ili po prijemu obavještenja nadležnog organa zemlje porijekla određenog imena porijekla, odnosno geografske oznake, da je tom imenu porijekla, odnosno geografskoj oznaci prestala zaštita u zemlji porijekla, Institut će donijeti rješenje o prestanku važenja imena porijekla ili geografske oznake.

(3) Rješenje iz stava (2) ovog člana Institut će upisati u odgovarajući registar i u svom službenom glasilu objavit će propisane podatke o prestanku važenja imena porijekla ili geografske oznake.

(4) Podaci iz stava (3) ovog člana koji se objavljuju uređuju se provedbenim propisom.

Član 60.
(Prestanak važenja geografske oznake na osnovu sudske odluke)

(1) Zainteresirano lice može tužbom nadležnom sudu pokrenuti postupak za utvrđivanje da je određena geografska oznaka postala generički, odnosno uobičajen naziv za određeni proizvod.

(2) Registrirana geografska oznaka prestaje da važi na osnovu pravosnažne sudske odluke kojom se utvrđuje da je postala generički, odnosno uobičajeni naziv za određeni proizvod.

(3) Registrirana geografska oznaka koja je u svojoj zemlji porijekla registrirana i zaštićena kao ime porijekla ne može biti proglašena generičkim, odnosno uobičajenim nazivom za određeni proizvod sve dok takva zaštita traje u zemlji porijekla.

(4) Po prijemu sudske odluke iz stava (2) ovog člana, Institut će odluku upisati u odgovarajuće registre i u svom službenom glasilu objavit će propisane podatke o prestanku važenja geografske oznake.

(5) Podaci iz stava (4) ovog člana koji se objavljuju uređuju se provedbenim propisom.

DIO SEDMI - PRESTANAK I UKIDANJE STATUSA OVLAŠTENOG KORISNIKA IMENA PORIJEKLA ILI GEOGRAFSKE OZNAKE

Član 61.

(Prestanak statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake)

Status ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake prestaje i prije isteka predviđenog roka iz člana 53. stav (1) ovog zakona ako:

- a) se ovlašteni korisnik imena porijekla ili geografske oznake odrekne svog statusa - narednog dana od dana predaje Institutu podneska o odricanju,
- b) je na osnovu člana 59., odnosno 60. ovog zakona prestalo da važi ime porijekla ili geografska oznaka na osnovu odluke suda ili Instituta - danom određenim tom odlukom,
- c) je prestalo pravno lice, odnosno ako je umrlo fizičko lice koje ima status ovlaštenog korisnika - danom prestanka pravnog lica, odnosno smrti fizičkog lica, osim ako taj status nije prešao na pravne sljednike pravnog lica.

Član 62.

(Ukidanje rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika)

(1) Na zahtjev zainteresiranog lica, Institut može ukinuti rješenje o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake ako utvrdi da su prestali postojati uslovi za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake koji su predviđeni ovim zakonom.

(2) U postupku po zahtjevu za ukidanje rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake ovlašteni korisnik imena porijekla, odnosno geografske oznake dužan je dokazati da postoje zakonom propisani uslovi za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake.

(3) Ako podnosilac zahtjeva za ukidanje rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake, u toku postupka odustane od svog zahtjeva, Institut može nastaviti postupak po službenoj dužnosti.

(4) U postupku po zahtjevu za ukidanje rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake shodno se primjenjuju odredbe čl. 34. i 35. ovog zakona.

(5) Licu koje je upisano kao ovlašteni korisnik imena porijekla ili geografske oznake u odgovarajući registar status ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake prestaje narednog dana od dana pravosnažnosti rješenja o ukidanju rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla, odnosno geografske oznake.

DIO OSMI - PROGLAŠAVANJE NIŠTAVIM RJEŠENJA O REGISTRIRANJU IMENA PORIJEKLA ILI GEOGRAFSKE OZNAKE, ODNOSNO RJEŠENJA O PRIZNANJU STATUSA OVLAŠTENOG KORISNIKA IMENA PORIJEKLA ILI GEOGRAFSKE OZNAKE

Član 63.

(Uslov za proglašavanje ništavim rješenja o registriranju imena porijekla ili geografske oznake, odnosno o priznanju statusa ovlaštenog korisnika)

Rješenje o registriranju imena porijekla ili geografske oznake, odnosno rješenje o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake može se proglasiti ništavim ako se utvrdi da u vrijeme njihovog donošenja nisu bili ispunjeni uslovi propisani ovim zakonom za registriranje imena porijekla ili geografske oznake, odnosno za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake.

Član 64.

(Prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja o registriranju imena porijekla ili geografske oznake, odnosno rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake)

(1) Rješenje o registriranju imena porijekla ili geografske oznake, odnosno rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake može se proglasiti ništavim po službenoj dužnosti ili po prijedlogu zainteresiranog lica ili pravobranioca BiH ili ombudsmena BiH za sve vrijeme trajanja imena porijekla ili geografske oznake, odnosno statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake.

(2) Ako je izjavljen prigovor na podnesenu prijavu imena porijekla ili geografske oznake zbog razloga propisanih u članu 33. st. (3) i (4) ovog zakona, pa je rješenje o odbijanju prigovora konačno, prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja isto lice ne može podnijeti zbog istih razloga koji su navedeni u odbijenom prigovoru, osim ako podnosilac prijedloga ne dostavi nove dokaze koji bi sami ili u vezi s već upotrijebljenim dokazima mogli da dovedu do drugačijeg rješenja u postupku po prigovoru.

(3) Uz prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja podnose se odgovarajući dokazi.

Član 65.

(Postupak za proglašavanje ništavim rješenja)

(1) Postupak za proglašavanje ništavim rješenja pokreće se pisanim prijedlogom za proglašavanje ništavim rješenja.

(2) Sadržaj prijedloga iz stava (1) ovog člana, kao i prilozi uz prijedlog uređuju se provedbenim propisom.

(3) Prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja uredan je ako sadrži propisane podatke.

(4) Ako prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja nije uredan, Institut će pozvati podnosioca prijedloga da ga u roku od 30 dana od dana prijema poziva uredi.

(5) Na obrazloženi zahtjev podnosioca prijedloga, uz plaćanje takse i troškova postupka, Institut će produžiti rok iz stava (4) ovog člana za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana ni duže od 60 dana.

(6) Ako podnosilac prijedloga u roku iz stava (4) ovog člana ne postupi po pozivu, Institut će prijedlog zaključkom odbaciti.

(7) Uredan prijedlog Institut će dostaviti protivniku predlagača i pozvati ga da u roku od 30 dana od dana prijema poziva dostavi svoj odgovor.

(8) Na obrazloženi zahtjev protivnika predlagača, uz plaćanje takse i troškova postupka, Institut će produžiti rok iz stava (7) ovog člana za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana ni duže od 60 dana.

(9) Ako protivnik predlagača u ostavljenom roku ne odgovori na prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja, Institut će proglasiti ništavim rješenje o registriranju imena porijekla ili geografske oznake, odnosno rješenje o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake.

(10) Ako ocijeni da je to neophodno, Institut može odrediti usmenu raspravu povodom podnesenog prijedloga za proglašavanje ništavim rješenja.

(11) Poslije provedenog postupka po prijedlogu za proglašavanje ništavim rješenja na osnovu prijedloga iz člana 64. stav (1) ovog zakona, Institut može u svako doba donijeti rješenje o proglašavanju ništavim rješenja o registriranju imena porijekla ili geografske oznake, odnosno rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake.

(12) Rješenje o proglašavanju ništavim rješenja o registriranju imena porijekla ili geografske oznake, odnosno rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake, koje je konačno u upravnom postupku, Institut će objaviti u službenom glasilu.

Član 66.

(Djelovanje na pravosnažnu sudsku presudu)

Proglašavanje ništavim rješenja o registriranju imena porijekla ili geografske oznake, odnosno rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena porijekla ili geografske oznake nema djelovanje na sudske odluke u vezi s utvrđivanjem povrede prava koje su u momentu donošenja tog rješenja bile pravosnažne pod uslovom da je tužilac, odnosno ovlašteni korisnik imena porijekla ili geografske oznake bio savjestan.

DIO DEVETI - ŽALBENI POSTUPAK

Član 67.

(Pravo na žalbu)

- (1) Protiv odluka Instituta donesenih u prvom stepenu stranka čijem zahtjevu u cjelini ili u dijelu nije udovoljeno ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostavljanja odluke.
- (2) Druge stranke u postupku koji je okončan odlukom protiv koje se podnosi žalba smatraju se strankama u žalbenom postupku.

Član 68.

(Sadržaj žalbe)

Uz podatke koje mora da sadrži svaki podnesak, žalba mora da sadrži i:

- a) oznaku upravnog akta protiv kojeg se podnosi,
- b) izjavu o tome da se upravni akt osporava u cjelini ili u određenom dijelu,
- c) razloge zbog kojih se žalba podnosi,
- d) obrazloženje žalbe sa svim dokazima kojima podnosilac žalbe potvrđuje svoje navode iz žalbe,
- e) potpis podnosioca žalbe,
- f) punomoć, ako se žalba podnosi posredstvom opunomoćenika.

Član 69.

(Komisija za žalbe)

- (1) Komisija za žalbe osniva se kao nezavisni organ za odlučivanje o žalbi u skladu s odredbama ovog zakona.
- (2) Komisija za žalbe ima tri člana, od kojih je jedan predsjednik Komisije za žalbe, i tri zamjenika člana, od kojih je jedan zamjenik predsjednika.
- (3) članove Komisije za žalbe imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vijeće ministara) između nezavisnih stručnjaka u oblasti prava industrijskog vlasništva i državnih službenika iz Instituta na način uređen odlukom Vijeća ministara.
- (4) Sjedište Komisije za žalbe je pri Institutu.
- (5) Institut osigurava Komisiji za žalbe radni prostor i potrebnu opremu za rad, kao i obavljanje kancelarijskih i administrativnih poslova.
- (6) Komisija za žalbe ima svoj poseban pečat.
- (7) Predsjednik Komisije za žalbe upravlja njenim radom.
- (8) U slučaju odsustva, predsjednika Komisije za žalbe mijenja zamjenik predsjednika, a člana zamjenik člana Komisije za žalbe.
- (9) Predsjednik i članovi Komisije za žalbe u svom radu su nezavisni, nisu obavezani nikakvim uputstvima direktora Instituta i svoje zadatke obavljaju nepristrano, u skladu sa zakonom i pravilima struke.
- (10) Predsjednik i članovi Komisije za žalbe imaju položaj nezavisnih stručnjaka, a naknadu za svoj rad ostvaruju u skladu s provedbenim propisom o naknadama za rad u Komisiji za žalbe.
- (11) članovi Komisije za žalbe i zamjenici članova koji su učestvovali u donošenju odluke u prvostepenom postupku, ili ako postoje neki drugi razlozi za njihovo izuzeće, ne mogu učestvovati u postupku po žalbi u konkretnom predmetu.
- (12) Komisija za žalbe donosi poslovnik o radu.

Član 70.
(Odlučivanje o žalbi)

- (1) Komisija za žalbe odlučuje na sjednici većinom glasova.
- (2) Komisija za žalbe odlučuje na osnovu podnesene žalbe, a kada smatra da je to neophodno, može da odredi održavanje usmene rasprave.
- (3) U postupku odlučivanja o žalbi na odgovarajući način primjenjuju se odredbe čl. 27., 30., 35., 46., 48. i 65. ovog zakona.

DIO DESETI - GRAĐANSKOPRAVNA ZAŠTITA

Član 71.
(Tužba zbog povrede prava)

- (1) U slučaju povrede registriranog imena porijekla ili registrirane geografske oznake, tužilac može tužbom zahtijevati:
 - a) utvrđivanje povrede prava,
 - b) zabranu daljnjeg vršenja učinjene povrede i budućih sličnih povreda prestankom ili suzdržavanjem od radnji koje to pravo povređuju,
 - c) uklanjanje stanja nastalog povredom prava,
 - d) povlačenje predmeta povrede iz privrednih tokova uz uvažavanje interesa trećih savjesnih lica,
 - e) potpuno uklanjanje predmeta povrede iz privrednih tokova,
 - f) uništenje predmeta kojima je izvršena povreda prava,
 - g) uništenje sredstava koja su isključivo ili u pretežnoj mjeri namijenjena ili se upotrebljavaju za činjenje povreda i koja su vlasništvo povredilaca,
 - h) prepuštanje predmeta povrede nosiocu prava uz naknadu troškova proizvodnje,
 - i) naknadu imovinske štete i opravdanih troškova postupka,
 - j) objavljivanje presude o trošku tuženog.
- (2) Pri odlučivanju o zahtjevima iz stava (1) tač. c), d), e), f), g) i h) ovog člana sud je dužan uzeti u obzir sve okolnosti slučaja, naročito srazmjer između težine učinjene povrede i zahtjeva, kao i interes ovlaštenog lica da se osigura efektivna zaštita prava.
- (3) U postupku protiv lica čije su usluge bile upotrijebljene za povredu prava, a postojanje te povrede već je pravosnažno ustanovljeno u postupku prema trećem licu, pretpostavlja se da povreda prava postoji.
- (4) Postupak po tužbi iz stava (1) ovog člana je hitan.

Član 72.
(Povreda imena porijekla ili geografske oznake)

Povredom imena porijekla ili geografske oznake smatra se svako neovlašteno korištenje imena porijekla ili geografske oznake u smislu člana 54. ovog zakona i vršenje neke od nedopuštenih radnji u smislu člana 55. ovog zakona.

Član 73.
(Naknada štete)

- (1) Za sve povrede prava iz ovog zakona važe opća pravila o naknadi štete i odgovornosti za štetu, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.
- (2) Lice koje povrijedi ime porijekla ili geografsku oznaku dužno je da plati svim licima koja imaju status ovlaštenog korisnika tog imena porijekla, odnosno te geografske oznake odštetu u obimu koji se određuje prema općim pravilima o naknadi štete.

Član 74.
(Penal)

- (1) Ako je povreda imena porijekla ili geografske oznake učinjena namjerno ili krajnjom nepažnjom, tužilac može od lica koje je povrijedilo ime porijekla ili geografsku oznaku tražiti naknadu do trostrukog iznosa stvarne štete i izmakle dobiti.

(2) Pri odlučivanju o zahtjevu za plaćanje penala sud će uzimati u obzir sve okolnosti slučaja, a naročito obim nastale štete, stepen krivice povredioca i preventivni cilj penala.

Član 75.

(Aktivna legitimacija za tužbu)

(1) Tužbu zbog povrede imena porijekla ili geografske oznake mogu podnijeti: lice iz člana 19. ovog zakona koje je ustanovilo ime porijekla ili geografsku oznaku, ovlašteni korisnik imena porijekla ili geografske oznake, udruženje potrošača i pravobranilac BiH.

(2) Ako je pred Institutom, odnosno sudom pokrenut postupak iz čl. 60., 62. ili 64. ovog zakona, sud koji postupka po tužbi iz člana 71. ovog zakona dužan je prekinuti postupak do konačne odluke Instituta ili suda.

Član 76.

(Rok za podnošenje tužbe)

Tužba zbog povrede registriranog imena porijekla ili geografske oznake može se podnijeti u roku od tri godine od dana kada je tužilac saznao za povredu i učinioca, a najkasnije u roku od pet godina od dana kad je povreda prvi put učinjena.

Član 77.

(Privremene mjere)

(1) Sud će odrediti privremenu mjeru radi osiguranja zahtjeva prema odredbama ovog zakona ako predlagač učini vjerovatnim da je:

- a) nosilac prava iz ovog zakona i
- b) njegovo pravo povrijeđeno, ili da prijete stvarna opasnost od povrede.

(2) Nosilac prava mora da učini vjerovatnim i jednu od sljedećih pretpostavki:

- a) opasnost da će ostvarivanje zahtjeva biti onemogućeno ili znatno otežano,
- b) da je privremena mjera potrebna radi sprečavanja nastanka štete koju će biti kasnije teško popraviti, ili
- c) da pretpostavljeni povredilac donošenjem privremene mjere koja bi se kasnije u postupku pokazala neopravdanom ne bi pretrpio veće negativne posljedice od onih koje bi bez donošenja takve privremene mjere pretrpio nosilac prava.

(3) Nosilac prava koji predlaže da se donese privremena mjera bez prethodnog obavještanja i saslušanja suprotne strane dužan je, osim uslova iz st. (1) i (2) ovog člana, učiniti vjerovatnim da bi bilo kakvo odgađanje donošenja privremene mjere prouzrokovalo nosiocu prava nastanak štete koju bi bilo teško popraviti.

(4) U slučaju donošenja privremene mjere prema odredbama stava (3) ovog člana, sud će rješenje o privremenoj mjeri dostaviti suprotnoj strani odmah poslije njenog provođenja.

(5) Nosilac prava ne mora dokazivati opasnost da će ostvarivanje zahtjeva biti onemogućeno ili znatno otežano ako učini vjerovatnim da će predložena privremena mjera prouzrokovati pretpostavljenom povrediocu samo neznatnu štetu.

(6) Smatra se da opasnost postoji ako bi trebalo ostvarivati zahtjeve u inozemstvu.

(7) Sud može odrediti za osiguranje zahtjeva, prema stavu (1) ovog člana, bilo koju privremenu mjeru kojom se može postići cilj osiguranja, a naročito da se:

- a) pretpostavljenom povrediocu zabrane radnje kojima se povređuje pravo iz ovog zakona,
- b) oduzmu, uklone iz prometa i pohrane predmeti povrede i sredstva povrede koji su isključivo ili u pretežnoj mjeri namijenjeni, odnosno upotrebljavaju se za činjenje povreda.

(8) Ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, sud će u rješenju odrediti i rok u kojem predlagač mora da podnese tužbu radi opravdanja te mjere.

(9) Rok iz stava (8) ovog člana ne može biti duži od 20 radnih dana, odnosno 31 kalendarskog dana, od dana dostavljanja rješenja predlagaču, zavisno od toga koji rok ističe kasnije.

(10) Sud mora da odluči o prigovoru protiv rješenja o privremenoj mjeri u roku od 30 dana od dana podnošenja odgovora na prigovor, odnosno od isteka roka za podnošenje tog odgovora.

(11) Postupak u vezi s donošenjem privremene mjere je hitan.

Član 78. (Osiguranje dokaza)

(1) Sud će donijeti rješenje o osiguranju dokaza ako predlagač pruži sudu razumne dokaze o tome:

- a) da je nosilac prava iz ovog zakona,
- b) da je njegovo pravo povrijeđeno, ili da prijete stvarna opasnost od povrede,
- c) da će dokazi o toj povredi biti uništeni, ili kasnije neće moći biti izvedeni.

(2) Nosilac prava koji traži da se donese rješenje o osiguranju dokaza bez prethodnog obavještanja i saslušanja suprotne strane dužan je da, osim uslova iz stava (1) ovog člana, učini vjerovatnim i postojanje opasnosti da će dokazi o povredi, zbog radnji suprotne strane, biti uništeni, ili da se kasnije neće moći izvesti.

(3) U slučaju donošenja odluke o osiguranju dokaza prema odredbama stava (2) ovog člana, sud će rješenje o osiguranju dostaviti suprotnoj strani odmah poslije izvođenja dokaza.

(4) Sud može rješenjem iz stava (1) ovog člana odrediti da se izvede bilo koji dokaz, a naročito:

- a) uviđaj prostorija, poslovne dokumentacije, inventara, baza podataka, kompjuterskih memorijskih jedinica ili drugih stvari,
- b) oduzimanje uzoraka predmeta povrede,
- c) pregled i predaju dokumenata,
- d) određivanje i saslušanje vještaka,
- e) saslušanje svjedoka.

(5) Osiguranje dokaza može se tražiti i poslije pravosnažno okončanog postupka, ako je to potrebno radi pokretanja postupka prema vanrednim pravnim lijekovima, ili za vrijeme takvog postupka.

(6) U postupku osiguranja dokaza, prema odredbama ovog člana, primjenjuju se odgovarajuće odredbe zakona o parničnom postupku, a koje se odnose na privremene mjere, osim ako je ovim zakonom drugačije određeno.

(7) Postupak osiguranja dokaza je hitan.

(8) Ako se kasnije pokaže da je prijedlog za osiguranje dokaza neopravdan, ili ako nosilac prava taj prijedlog ne opravda, suprotna strana ima pravo da traži:

- a) vraćanje oduzetih predmeta,
- b) zabranu upotrebe pribavljenih informacija,
- c) naknadu štete.

(9) Sud mora u postupku osiguranja dokaza, prema odredbama ovog člana, da osigura zaštitu povjerljivih podataka stranaka i da vodi brigu o tome da se sudski postupak ne zloupotrebljava isključivo s namjerom pribavljanja povjerljivih podataka suprotne strane.

Član 79. (Dužnost obavještanja)

(1) Sud može u toku parnice, zbog povrede prava iz ovog zakona, na osnovu opravdanog zahtjeva jedne od stranaka, naložiti povrediocu prava da dostavi podatke o izvoru i distributivnim kanalima robe i usluga kojima se povređuje pravo iz ovog zakona.

(2) Sud može naložiti da podatke iz stava (1) ovog člana dostave sudu i lica koja u obimu komercijalne djelatnosti:

- a) posjeduju robu za koju se sumnja da se njome povređuje pravo iz ovog zakona, ili
- b) koriste usluge za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovog zakona, ili
- c) daju usluge za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovog zakona.

(3) Smatra se da je neka radnja preduzeta u obimu komercijalne djelatnosti ako je preduzeta za pribavljanje posredne ili neposredne ekonomske koristi.

(4) Pojam komercijalne djelatnosti ne obuhvata radnje savjesnih krajnjih potrošača.

(5) Sud može naložiti da podatke iz stava (1) ovog člana dostavi sudu i lice koje je od nekog od lica navedenih u stavu (2) ovog člana označeno kao umiješano u proizvodnju, izradu i distribuciju robe ili davanje usluga za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovog zakona.

(6) Podaci traženi na osnovu stava (1) ovog člana mogu naročito obuhvatiti:

- a) ime, adresu, odnosno firmu i sjedište proizvođača, izrađivača, distributera, dobavljača i drugih prethodnih posjednika robe, odnosno davalaca usluga, kao i namjeravanih prodavaca na veliko i malo,
- b) podatke o količinama proizvedene, izrađene, isporučene, primljene ili naručene robe ili usluga, kao i o cijenama ostvarenim za odnosnu robu i usluge.

Član 80.

(Izvođenje dokaza)

(1) Ako sud odluči da će izvesti predloženi dokaz koji se nalazi kod suprotne strane, ta strana dužna je na zahtjev suda da preda dokazna sredstva kojima raspolaže.

(2) Stav (1) ovog člana odnosi se i na bankarsku, finansijsku i poslovnu dokumentaciju koja je pod kontrolom suprotne strane, ako se radi o povredi koja dostiže obim komercijalne djelatnosti.

(3) U postupku izvođenja dokaza primjenjuju se odgovarajuće odredbe zakona koji uređuje parnični postupak, osim ako je ovim zakonom drugačije određeno.

(4) Sud mora poslije izvođenja dokaza, u skladu sa stavom (1) ovog člana, osigurati zaštitu povjerljivih podataka stranaka i voditi brigu o tome da se sudski postupak ne zloupotrebljava isključivo s namjerom pribavljanja povjerljivih podataka suprotne strane.

Član 81.

(Sredstvo osiguranja za suprotnu stranu)

Na zahtjev lica protiv kojeg je pokrenut postupak za određivanje privremene mjere ili osiguranja dokaza, sud može odrediti odgovarajući novčani iznos kao sredstvo osiguranja u slučaju da je zahtjev neosnovan na teret podnosioca zahtjeva.

DIO JEDANAESTI - CARINSKE MJERE

Član 82.

(Zahtjev nosioca prava)

(1) Nosilac isključivih prava prema ovom zakonu, koji opravdano sumnja da će doći do uvoza, tranzita ili izvoza robe proizvedene suprotno odredbama ovog zakona, može kod nadležnog carinskog organa (u daljnjem tekstu: carinski organ) podnijeti zahtjev za zaštitu svojih prava putem carinskih mjera privremenog zadržavanja robe od daljnjeg puštanja u promet.

(2) Zahtjev za zaštitu prava, prema stavu (1) ovog člana, mora da sadrži:

- a) podatke o podnosiocu zahtjeva i o nosiocu isključivog prava iz ovog zakona, ako se ne radi o istom licu,
- b) detaljan opis robe, koji omogućava njenu identifikaciju,
- c) dokaze o tome da je podnosilac zahtjeva, odnosno lice koje je on ovlastio, nosilac isključivog prava iz ovog zakona u vezi s tom robom,
- d) dokaze o tome da je isključivo pravo vjerovatno povrijeđeno,
- e) druge podatke važne za odlučivanje o zahtjevu kojima raspolaže podnosilac, kao što su podaci o lokaciji robe i njenoj destinaciji, očekivani datum dolaska ili odlaska pošiljke, podaci o sredstvu transporta, podaci o uvozniku, izvozniku, primaocu i sl.,
- f) vremenski period u kojem će carinski organi postupati prema zahtjevu i koji ne može biti duži od dvije godine od dana podnošenja zahtjeva.

(3) Carinski organ može prije donošenja odluke kojom udovoljava zahtjevu iz stava (1) ovog člana tražiti od nosioca prava da položi osiguranje za troškove pohranjivanja i

prijevoza robe, kao i za naknadu štete, koji bi u vezi s robom mogli nastati carinskom organu, kao i strani protiv koje je prihvaćen zahtjev iz stava (1) ovog člana.

(4) Ako carinski organ udovolji zahtjevu iz stava (1) ovog člana, on o tome obavještava sve carinske ispostave i nosioca prava.

Član 83.

(Postupak nakon privremenog zadržavanja robe)

(1) Ako carinska ispostava pri provođenju carinskog postupka nađe robu koja odgovara opisu robe iz odluke nadležnog carinskog organa, ona će tu robu privremeno zadržati od daljnjeg puštanja u promet.

(2) Odluka o privremenom zadržavanju robe uručuje se njenom uvozniku.

(3) U odluci iz stava (2) ovog člana određuje se da se vlasnik robe, odnosno lice koje je ovlašteno za raspolaganje robom, u roku od deset radnih dana od dana privremenog zadržavanja može izjasniti o tome da li se radi o krivotvorenoj robi, odnosno drugoj povredi prava iz ovog zakona.

(4) Ako carinski organ ne primi pisano izjašnjenje vlasnika ili lica koje je ovlašteno da raspolaže robom u roku iz stava (3) ovog člana, on može na zahtjev i o trošku nosioca prava oduzeti i uništiti privremeno zadržanu robu.

(5) Ako vlasnik robe ili lice koje je ovlašteno da raspolaže robom, u roku iz stava (3) ovog člana, podnese izjavu da se ne radi o krivotvorenoj robi, odnosno drugoj povredi prava iz ovog zakona, nosilac prava može u roku od deset radnih dana od prijema obavještenja o takvoj izjavi podnijeti tužbu zbog povrede prava.

(6) Ako posebne okolnosti slučaja to opravdavaju, carinski organ može, na zahtjev nosioca prava, odrediti dodatni rok za podnošenje tužbe iz stava (5) ovog člana, koji ne može biti duži od deset radnih dana.

(7) Nosilac prava ili lice koje on ovlasti može za vrijeme privremenog zadržavanja izvršiti pregled i kontrolu robe i prateće dokumentacije u obimu koji je potreban za utvrđivanje njegovih zahtjeva i za ostvarivanje sudske zaštite njegovih prava uz osiguranje zaštite povjerljivih podataka.

(8) Pravo da izvrši pregled i kontrolu robe ima i njen uvoznik.

(9) Ako nosilac prava ne podnese tužbu iz stava (5) ovog člana, privremeno zadržana roba pušta se u traženu carinski dopuštenu upotrebu, odnosno promet.

(10) Ako nosilac prava pokrene sudski postupak, carinski organ donijet će odluku o zapljeni robe do donošenja pravosnažne sudske odluke.

Član 84.

(Postupak po službenoj dužnosti)

(1) Ako carinska ispostava pri provođenju carinskog postupka u vezi sa uvozom, tranzitom ili izvozom robe opravdano sumnja da su određenom robom povrijeđena prava prema ovom zakonu, ona će privremeno zadržati puštanje te robe u promet i o tome obavijestiti carinski organ.

(2) Carinski organ pismeno obavještava nosioca prava o zadržavanju robe, sumnji da se radi o povredi njegovih prava i o mogućnosti da podnese zahtjev prema članu 82. ovog zakona u roku od pet radnih dana od dana zadržavanja robe.

(3) Ako nosilac prava podnese zahtjev u skladu sa stavom (2) ovog člana, roba se zadržava do donošenja odluke carinskog organa.

(4) Ako carinski organ udovolji zahtjevu iz člana 82. ovog zakona, roba se privremeno zadržava za narednih deset radnih dana.

(5) Nosilac prava mora u roku iz stava (4) ovog člana provesti radnje iz člana 83. stav (7) ovog zakona.

(6) Odredbe čl. 83. i 84. ovog zakona ne primjenjuju se na uvoz, tranzit ili izvoz robe u malim količinama namijenjenim za privatnu i nekomercijalnu upotrebu, koje se unose ili iznose kao dio ličnog prtljaga ili šalju u malim pošiljkama.

Član 85.

(Primjena drugih carinskih propisa)

- (1) Na carinski postupak u vezi s robom kojom se povređuju prava iz ovog zakona primjenjuju se na odgovarajući način ostali carinski propisi.
- (2) Bliže propise o provođenju carinskih mjera iz ovog dijela Zakona donosi Vijeće ministara, na prijedlog Uprave za indirektno oporezivanje BiH.
- (3) Carinski postupak u vezi s robom kojom se povređuju prava iz ovog zakona je hitan.

DIO DVANAESTI - PREKRŠAJNE ODREDBE

Član 86.

(Prekršaji)

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 KM do 200.000 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice ili preduzetnik koji na način iz člana 72. ovog zakona povrijede registrirano ime porijekla ili geografsku oznaku.
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stava (1) ovog člana i odgovorno lice u pravnom licu i kod preduzetnika.
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stava (1) ovog člana fizičko lice.
- (4) Predmeti koji su nastali izvršenjem prekršaja iz stava (1) ovog člana oduzet će se i uništiti, a predmeti, odnosno uređaji namijenjeni ili upotrijebljeni za izvršenje tih prekršaja će se oduzeti.
- (5) Prekršajni postupak na osnovu odredbi ovog člana je hitan.

Član 87.

(Zaštitna mjera)

- (1) Pravnom licu i preduzetniku koji učine prekršaje iz člana 86. stav (1) ovog zakona u obavljanju djelatnosti može se izreći zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti ili dijelova djelatnosti kojima se vrijeđa registrirano ime porijekla ili geografska oznaka u trajanju do jedne godine, ako je učinjeni prekršaj naročito težak zbog načina izvršenja, posljedica djela ili drugih okolnosti učinjenog prekršaja.
- (2) Pravnom licu i preduzetniku koji učine prekršaj iz člana 86. stav (1) ovog zakona u povratu izreći će se zaštitna mjera zabrane djelatnosti ili dijelova djelatnosti kojima se vrijeđa registrirano ime porijekla ili geografska oznaka u trajanju od najmanje jedne godine.

Član 88.

(Inspekcijska kontrola u vezi s prekršajima)

- (1) Inspekcijsku kontrolu u vezi s prekršajima propisanim u članu 86. ovog zakona i izricanje zaštitne mjere propisane u članu 87. ovog zakona vrši inspekcija nadležna za kontrolu tržišta u Federaciji BiH, Republici Srpskoj i Brčko Distriktu BiH.
- (2) Inspekcijski postupak je hitan.

DIO TRINAESTI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 89.

(Prava priznata do primjene ovog zakona i provedbeni propisi za izvršenje ovog zakona)

- (1) Registrirane geografske oznake koje važe na dan stupanja na snagu ovog zakona ostaju i dalje na snazi i na njih će se primjenjivati odredbe ovog zakona.
- (2) Direktor Instituta donijet će provedbene propise za izvršenje ovog zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona izuzev propisa iz člana 85. stav (2) ovog zakona.

(3) Provedbene propise u smislu stava (2) ovog člana čine: Pravilnik o postupku za priznanje oznake porijekla proizvoda, imena porijekla i geografske oznake, Odluka o posebnim troškovima postupka za sticanje i održavanje prava industrijskog vlasništva, Odluka o uslovima za upis u registre zastupnika za zaštitu industrijskog vlasništva, Pravilnik o stručnom ispitu za zastupnike za zaštitu industrijskog vlasništva i Odluka o naknadi za rad u Komisiji za žalbe.

Član 90.

(Prestanak važenja drugih propisa i postupci za priznanje žiga u toku)

(1) Početkom primjene ovog zakona prestaju da važe odredbe GLAVE II. - VRSTE PRAVA INDUSTRIJSKOG VLASNIŠTVA Odjeljak 4. - GEOGRAFSKA OZNAKA (čl. 116. do 126.) Zakona o industrijskom vlasništvu u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 3/02 i 29/02) koje se odnose na geografsku oznaku, kao i odredbe koje se mogu shodno primijeniti na geografsku oznaku.

(2) Izuzetno od odredbe stava (1) ovog člana, Zakon o industrijskom vlasništvu u Bosni i Hercegovini primjenjivat će se i dalje na sve upravne postupke u vezi s geografskom oznakom koji nisu okončani do dana početka primjene ovog zakona.

Član 91.

(Primjena međunarodnih ugovora)

Odredbe međunarodnih ugovora u vezi sa oznakama geografskog porijekla, imenom porijekla i geografskom oznakom, kojima je pristupila BiH, primjenjuju se na predmete koje tretira ovaj zakon i u slučaju sukoba s odredbama ovog zakona primjenjuju se odredbe međunarodnih ugovora.

Član 92.

(Jedinstvena primjena odredbi o Komisiji za žalbe u Zakonu o patentu, Zakonu o žigu i Zakonu o industrijskom dizajnu)

Odredbe čl. 69. i 70. ovog zakona i odgovarajuće odredbe Zakona o patentu, Zakona o žigu i Zakona o industrijskom dizajnu, kojima se uređuje Komisija za žalbe Instituta, primjenjuju se na način da se formira jedna komisija za žalbe.

Član 93.

(Stupanje na snagu Zakona)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH", a primjenjuje se od 1. januara 2011. godine.